2007-20-RE

CAUSA 2007-20-RE

Número de registre 231-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 20 DE DESEMBRE DEL 2007

BOPA núm. 4, del 16 de gener del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 18 de maig del 2007, per la representació processal de la Sra. Carmen Ibañez De Cala, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 25 de gener del 2007 i contra l'aute del 26 d'abril del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant d'obtenir una decisió fonamentada en dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que atorgui l'empara sol·licitada "tot revocant el seu fonament de dret III condemnant la mercantil andorrana INTERCARN S.L a abonar-me el imports en concepte d'indemnització per desestiment unilateral i justificat del treballador reclamats amb la meva demanda de 22 de setembre de 2005, així com el rescabalament de les costes judicials causades, inclosos els honoraris d'advocat, tant en seu jurisdiccional ordinària com en la present seu constitucional";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 5 de juny del 2007;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

La Sra. Carmen Ibañez De Cala va formular una demanda, en judici verbal civil, pel procediment laboral, en reclamació de quantitat, en concepte d'indemnització per comiat injustificat, de preavís, de compensació econòmica i de diversos dies de vacances, contra la societat Intercarn, SL, que va

contestar a la demanda, s'hi va oposar, va formular una demanda reconvencional i va formular una excepció de caducitat de l'acció.

Segon

El 18 de setembre del 2006, el Tribunal Unipersonal de la Secció Civil de la Batllia va pronunciar una sentència mitjançant la qual, de manera substancial, apreciava l'excepció de caducitat de la demanda i desestimava ambdues demandes, sense fer una condemna especial en el pagament de les costes processals, havent d'assumir cada part les seves costes.

Tercer

La Sra. Carmen Ibañez De Cala va presentar un recurs d'apel·lació contra la sentència esmentada i, el 25 de gener del 2007, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia decidia desestimar-lo i confirmar la sentència de primera instància recorreguda.

Quart

La Sra. Carmen Ibañez De Cala va formular un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que la sentència del Tribunal Superior de Justícia era, d'una banda, errònia, ja que era contrària a l'article 42 de la Llei qualificada de la justícia i, d'altra banda, no es trobava mínimament motivada.

Cinquè

El 26 d'abril del 2007, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va reiterar la seva argumentació sobre el còmput del termini legal per interposar la demanda i, per tant, va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions i va imposar el pagament de les costes d'aquesta instància a la part agent.

Sisè

El 18 de maig del 2007, la representació processal de la Sra. Carmen Ibañez De Cala va presentar un recurs d'empara en què manifesta, en primer lloc, que la sentència objecte de recurs està mancada de motivació, ja que no ha donat els criteris jurídics essencials que fonamenten la seva decisió, concretament, no ha permès saber quin és el sistema de càlcul emprat per concloure que l'acció havia caducat. I, en segon lloc, que l'única motivació jurídica de la sentència per determinar la desestimació de la demanda per caducitat incorre en una arbitrarietat manifesta, primer, perquè no hi ha cap disposició legal vigent que ho determini i després, perquè el Tribunal ha aplicat de manera errònia l'article 42 de la Llei qualificada de la justícia, sent aquesta aplicació de legalitat tan sols una mera aparença. En definitiva, si el Tribunal Superior de Justícia "no hagués computat els dies inhàbils existents entre el 21 de juliol i el 22 de setembre de 2005, tal com exigeix la Llqj, la meva acció es trobava clarament dins el termini dels 30 dies al que es refereix el propi tribunal."

Aquesta part reitera que aquest error és patent i que com que va ser determinant en la decisió, s'ha vulnerat el dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que atorgui l'empara sol·licitada "tot revocant el seu fonament de dret III condemnant la mercantil andorrana INTERCARN S.L a abonar-me el imports en concepte d'indemnització per desestiment unilateral i justificat del treballador reclamats amb la meva demanda de 22 de setembre de 2005, així com el

rescabalament de les costes judicials causades, inclosos els honoraris d'advocat, tant en seu jurisdiccional ordinària com en la present seu constitucional."

Setè

El 5 de juny del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2007-20-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions de la recurrent.

El Ministeri Fiscal manifesta que d'una lectura detallada de les resolucions objecte de recurs es desprèn que els tribunals han fonamentat de forma raonada, comprensible i ajustada a dret la seva decisió d'apreciar l'excepció de caducitat, així com la data de l'inici del còmput del termini i el motiu pel qual no s'apliquen els terminis establerts a l'article 42 de la Llei qualificada de la justícia.

Segons el parer del Ministeri Fiscal, el que pretén la recurrent és que el Tribunal Constitucional revisi la interpretació i l'aplicació del còmput dels terminis de caducitat establerts en la Llei sobre el contracte de treball per a la reclamació d'indemnitzacions per desistiment unilateral del treballador efectuada pels tribunals ordinaris en l'exercici de les seves competències.

Fonament jurídic únic

La causa a quo rau en un litigi relatiu a les conseqüències de la resolució unilateral d'un contracte de treball, efectuada el 18 de juliol del 2005 i rebuda per l'empresari el 21 de juliol del mateix any.

La recurrent estima que hi ha hagut una vulneració del seu dret a la jurisdicció, perquè, d'una banda, tant la Batllia com el Tribunal Superior de Justícia van computar de manera errònia els terminis de caducitat i, d'altra banda, el Tribunal Superior de Justícia no havia respost de manera suficient i motivada.

Pel que fa a l'article 10 de la Constitució, el Tribunal Constitucional s'ha pronunciat de manera constant sobre el fet que no li correspon comportar-se com un jutge del fons, un tercer grau de jurisdicció o un tribunal de cassació i que la seva funció consisteix en verificar que els drets reconeguts, tant per l'article de la Constitució esmentat com per l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, han permès als recurrents presentar els seus arguments i les seves proves i que la jurisdicció competent s'ha pronunciat de manera independent i imparcial d'acord amb un raonament coherent i no arbitrari.

En aquesta causa, el Tribunal Superior de Justícia, en el fonament tercer de la seva decisió, no eludeix de pronunciar-se sobre la qüestió de la caducitat de l'acció i recorda les disposicions de l'article 7 de la Llei sobre el contracte de treball del 12 de juny del 2003, que estableix un termini de 30 dies per presentar una reclamació d'indemnització. Segons la recurrent, d'acord amb la Llei qualificada de la justícia, no s'havien de computar els dissabtes i els diumenges, ni cap dels dies del mes d'agost i que, per consegüent, el termini finalitzava el 22 de setembre del 2005, data en la qual va formular la seva reclamació. El Tribunal Superior de Justícia declara, per contra, que "encara que es calculi el termini de caducitat en dies hàbils, força es de constatar que el dia 22 de setembre del 2005, data de presentació de la demanda judicial, el termini de caducitat ja era transcorregut, i doncs l'acció esta prescrita."

En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal Superior de Justícia respon de manera força detallada als arguments de la recurrent i fa una distinció entre un termini de

procediment, establert per la Llei qualificada de la justícia i un termini legal de prescripció extintiva, prefixat. Fent referència al dret romà, a la jurisprudència establerta de manera ferma i continua "sense cap excepció, i tant clara" dels tribunals andorrans i, per tant, al coneixement de la combinació d'aquestes regles, tant pels justiciables com pels professionals del dret, el Tribunal Superior de Justícia considera en aquesta causa que el termini de la reclamació s'esgotava el 22 d'agost del 2005, tanmateix, encara que es consideri que durant el mes d'agost no es pot fer cap actuació judicial, perquè és feriat judicial, i per tant, inhàbil per no considerar l'acció prescrita, la demanda "s'havia de presentar el primer dia hàbil següent el darrer dia inhàbil, és a dir el 1 de setembre" i no esperar fins el 22 de setembre.

De la lectura de les dues resolucions esmentades es desprèn que el Tribunal Superior de Justícia ha respost de manera motivada, coherent i no arbitrària a les pretensions de la recurrent.

En aquestes condicions, el recurs presentat per la Sra. Carmen Ibañez De Cala, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, ha de ser inadmès a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-20-RE, interposat per la representació processal de la Sra. Carmen Ibañez De Cala, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 25 de gener del 2007 i contra l'aute del 26 d'abril del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 20 de desembre del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat